

BỘ TƯ PHÁP
Số: 2098/VHH-HS

CỘNG HOÀ XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM
Độc lập - Tự do - Hạnh phúc
Hà Nội, ngày 31 tháng 5 năm 1957

THÔNG TƯ

CỦA BỘ TRƯỞNG BỘ TƯ PHÁP SỐ 2098/VHH-HS

NGÀY 31 THÁNG 5 NĂM 1957 BỔ SUNG THÔNG TƯ 301/VHH-HS NGÀY 14-1-1957 VỀ VIỆC BÀI TRỪ NẠN CỜ
BẠC

BỘ TRƯỞNG BỘ TƯ PHÁP

Kính gửi:

Các ông Công tố uỷ viên và Chánh án các toà án nhân dân phúc thẩm
liên khu, khu, thành phố, Toà án nhân dân tỉnh và thành phố.

Trong khi áp dụng Thông tư 301/VHH-HS ngày 14-1-1957 của Bộ Tư pháp về việc bài trừ
nạn cờ bạc, một số Toà án nhân dân đã nêu ra một số thắc mắc.

Sắc lệnh 168-SL về việc trừng trị tội đánh bạc ban hành trong thời kỳ kháng chiến đến nay xét
ra có một số điểm không thích hợp nữa, cần phải được sửa đổi, những việc sửa đổi này phải
chờ có sắc lệnh (Bộ đã có dự án đưa ra Nội chính thông qua năm 1956 còn chờ Chính phủ,
Quốc hội duyệt). Trong khi chờ đợi, những điểm chính của sắc lệnh vẫn phải được tôn trọng.
Tuy nhiên có một số điểm không thuộc về nguyên tắc căn bản do các Toà án nhân dân nêu ra
thì Bộ thấy có thể giải thích theo tinh thần (chứ không theo sát lời văn) của Sắc lệnh 168 để áp
dụng luật lệ được sát với hoàn cảnh thực tế hiện nay hơn.

Theo tinh thần đó, Bộ có ý kiến giải đáp những thắc mắc đã được các Toà án nhân dân nêu ra
như sau:

I. VỀ HÌNH PHẠT

1. Về mức hình phạt

Điều 4 Sắc lệnh 168 ghi rõ là: "dù rằng Toà án xét có tình trạng nên giảm cũng bắt buộc phải áp dụng hình phạt tối thiểu về tù và tiền... Toà án phải phạt vừa tù và vừa tiền mà không được cho bị can hưởng án treo...".

Các Toà án nêu ra trường hợp nếu phạt bị can mức tối thiểu một năm tù thì nặng quá, còn nếu chỉ cảnh cáo ở Phòng Công tố thì lại nhẹ quá. Trường hợp này thì làm thế nào?

Về trường hợp này, đầu năm nay Bộ có ý kiến là Công tố viên có thể áp dụng một thủ tục mà các Toà án thường xuyên áp dụng trong khi luật lệ còn thiếu sót là miễn tố.

Nay xét lại biện pháp này không sát với tinh thần của Luật bảo đảm tự do thân thể ban hành ngày 24-1-1957. Cho nên đối với trường hợp này thì công tố viên sẽ cân nhắc cho kỹ giữa truy tố và không truy tố. Nếu thấy cần thiết phải truy tố để làm hậu thuẫn cho việc giáo dục thì cứ đưa ra truy tố và đề nghị với Toà xử phạt mức tối thiểu. Nếu xét không cần thiết phải truy tố thì cảnh cáo ở Phòng Công tố rồi tha cho bị can. Dĩ nhiên là nếu hồ sơ chưa đầy đủ và xét cần phải giam cứu bị can để điều tra thêm thì Công tố viên vẫn có quyền giam cứu bị can theo như luật lệ hiện hành.

2. Về vấn đề phạt tiền

Theo điều 2, Sắc lệnh 168-SL thì những người đánh bạc ngoài hình phạt tù, còn bị phạt bạc từ 5000 đồng tới 50.000 đồng, những người tổ chức đánh bạc, ngoài hình phạt tù, còn bị phạt bạc từ 10.000 đồng tới 100.000 đồng.

Theo điều 7 Nghị định số 32-NĐ ngày 6-4-1952 của Bộ Tư pháp thì: "Riêng về tội đánh bạc tiền phạt ấn định ở điều 2 Sắc lệnh 168/SL ngày 14-4-1946 bằng giá 200 đến 1000 cân gạo đối với người tổ chức và bằng giá 100 đến 500 cân gạo đối với con bạc".

Có Toà án nêu ra vấn đề là về việc phạt tiền nên theo Sắc lệnh 168 hay Nghị định số 32 nói trên?

Theo ý kiến của Bộ thì phải áp dụng Sắc lệnh 168 về việc phạt tiền vì các lý do sau đây:

- a. Một Nghị định của Bộ Tư pháp dù là ban hành theo quyết nghị của Hội đồng Chính phủ cũng không thể trái với tinh thần và lời văn của một bản Sắc lệnh do Chủ tịch nước ký.
- b. Hình phạt tiền định trong Nghị định 32-NĐ của Bộ Tư pháp nếu tính theo giá gạo hiện nay thì nặng hơn rất nhiều so với hình phạt tiền định trong Sắc lệnh 168. Nếu áp dụng Nghị định

32 thì có hại cho bị can, trái với nguyên tắc chung về pháp lý là khi có mâu thuẫn hoặc thiếu sót trong luật lệ thì Toà án phải giải thích theo hướng có lợi cho bị can.

3. Về vấn đề quản thúc

Đoạn cuối điều 2 Sắc lệnh 168 có ghi là: "Ngoài ra các bị can còn có thể bị quản thúc từ 1 năm đến 5 năm".

Có Toà án hỏi bây giờ có hình phạt quản thúc không?

Theo ý kiến của Bộ thì tuy chưa có văn bản nào chính thức bỏ việc quản thúc, nhưng trong thực tế thì hình phạt quản thúc không còn được áp dụng nữa. Hơn nữa, đối với các bị can về tội đánh bạc và tổ chức đánh bạc, hiện nay xét ra cũng không cần thiết phải xử phạt thêm quản thúc.

Cũng không nên lẫn lộn quản thúc với quản chế nói trong Sắc lệnh 175 ngày 18-8-1953. Theo quan niệm trước, quản thúc là một phụ hình nhằm ngăn ngừa những phần tử xấu hoạt động trái phép (xem điều 20 luật hình cũ). Còn về quản chế thì theo Sắc lệnh 175 ngày 18-8-1953, quản chế là một hình phạt chính nhằm mục đích ngăn ngừa những phần tử xấu hoạt động trái phép, đồng thời cải tạo chúng thành những người tốt.

Trong tình trạng hiện nay nếu thi hành quản thúc thì lẫn với quản chế.

II. VỀ TANG VẬT TỊCH THU

1. Điều 2 Sắc lệnh 168 định rằng:

"Bao nhiêu đồ đạc trần thiết nơi đánh bạc, các dụng cụ dùng vào việc đánh bạc, tiền nong bắt được trên bàn hay chiếu bạc đều bị tịch thu".

Về việc tịch thu đồ đạc trần thiết nơi đánh bạc và dụng cụ dùng vào việc đánh bạc, các Toà án không có thắc mắc gì, nhưng đối với số tiền tịch thu thì có Toà án đã nêu ra những thắc mắc sau đây:

- a. Có thể tịch thu số tiền mang theo trong người không?
- b. Có thể tịch thu được số tiền hồ và số tiền được bạc để ở trong người không?
- c. Có thể tịch thu đồ vật do tiền được bạc mua được không?

Sau khi sưu tầm ý kiến một số Toà án, Bộ thấy trong 3 trường hợp nói trên không thể tịch thu được, vì điều 2 nói rõ là chỉ tịch thu tiền trên bàn hoặc chiếu bạc. Nếu cho phép tịch thu tiền